

BILANCOVÁNÍ MASOPUSTEM

*„Kde je únor?
Je začátek března,
dva dny se tudy hnal vítr,
odemkl ledy a spolykal sníh,
načechral nebožku trávu,
v patách za ním jde teplo,
zase tu umírá smrt!“*

Těmito slovy Husar, jedna z masopustních maškar ve známém Topolově dramatu Konec masopustu, burcuje ostatní. Začíná totiž masopustní průvod, stará lidová tradice, a vládu nad vesnicí přebírá divoký rej masek – medvěd, smrt, kobyła, bába, žid a řada dalších. Husar burcuje ostatní maškary, protože svou moc mají jen na omezenou dobu a vymezený čas je potřeba

využít. Upustit páru, vytvořit zmatek, zatancovat si se všemi ženami, hodně pít. Maškary si dříve mohly dovolit takřka cokoli. Mělo to však svůj hluboký smysl. Maškary totiž především pojmenovávaly a symbolicky pohřbívaly všechno špatné, co se ve společenství za rok nastřádalo. Ve své přímosti a vulgaritě byly spravedlivé: ten den si byl každý rovný s rovným a úcta k jakýmkoli autoritám neplatila. Maškary uzavíraly uplynulé období a připravovaly místo tomu, co mělo přijít.

Ve spojení s vírou získal masopustní rituál nové konotace. Nepředznamenával jen konec zimy a naději na brzký začátek jara, tedy plodného období, ale také začátek postu a příchod větší Naděje.

ROZHOVOR S DOBRÝM BRATREM SAELEM

Na podzim loňského roku jsem strávil pět týdnů na stáži na Birminghamské univerzitě v Anglii, kde jsem měl příležitost zapojit se do výzkumné skupiny prof. Tatjany Stankovic, která se zabývá výzkumem leukémie. Jednalo se o mezinárodní tým s lidmi z celého světa: kromě Anglie a Severního Irska pocházeli také ze Srbska, Belgie, Pákistánu a Saúdské Arábie. Díky tomu jsem měl možnost mluvit se zajímavými lidmi s různými pohledy na svět a s různými zkušenostmi. Před stáží jsem neměl žádná velká očekávání, ale nakonec mě příjemně překvapilo velmi vřelé přivítání i celý pobyt. Na stáži jsem se asi nejvíce spřátelil se studentem ze Saúdské Arábie, který byl velmi kamarádský a ochotný. Protože je Sael praktikující muslim a při povídání jsme se dostali i k otázce víry, tak mě napadlo, že by mohlo být zajímavé udělat s ním rozhovor. Sael z toho měl radost a děkoval mi za tuto příležitost.

Saúdská Arábie je země se spoustou problémů, ať už je to postavení žen, příbuzenské sňatky, zneužívání dětí, chudoba nebo silné propojení náboženství a státu. Sael měl to štěstí, že má příbuzné v o poznání liberálnějším Jordánsku, a navíc měl možnost studovat v USA a ve Velké Británii. Díky tomu je schopen si udělat o věcech vlastní názor. Saelovo studium je placeno vládou Saúdské Arábie a měl by se po studiu vrátit zpět domů. Podle mého názoru je to pro Saúdskou Arábii dobrá cesta a lidé se zkušenostmi jako Sael by mohli pomoci zlepšit situaci v této zemi.

Saeli, představ se nám prosím.

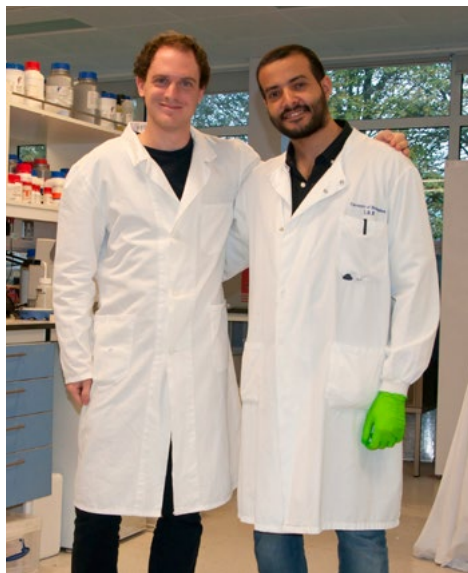
Pocházím z města jménem Tabuk na severozápadě Saúdské Arábie. Vystudoval jsem bakalářský obor lékařská laboratorní technika na univerzitě v Tabuku v roce 2011. O dva roky později jsem odešel do USA, kde jsem se učil anglicky a také jsem tam v roce 2016 získal magisterský titul na státní univerzitě v New Yorku. Poté jsem se na nějakou dobu vrátil domů a pracoval jako učitel na univerzitě v Tabuku. V současné době studuji doktorské studium onkologie v Anglii na univerzitě v Birminghamu.

Jaké máš koníčky?

Ve volném čase rád sleduji filmy nebo fotbal, občas hraji i videohry. Rád také čtu, nejraději romány a básně.

Jak tě změnil pobyt v zahraničí?

Jsem opravdu velmi vděčný za příležitost strávit nějaký čas v zahraničí. Život v jiné kultuře změnil mnoho stránek mého života. Pomohlo mi to porozumět lidem, rozvíjet komunikační schopnosti a budovat síť přátel po celém světě. Žít v jiné kultuře mi také pomohlo hlouběji porozumět kultuře, ze které pocházím. Měl jsem možnost vzájemného porovnání

Sael s autorem rozhovoru

a díky tomu jsem mohl pochopit, proč jsou odlišné.

Čeho bys chtěl v životě dosáhnout?

Především bych chtěl pracovat na sobě a každý den se zlepšovat. Myslím, že se to odrazí na mém chování a může to mít dobrý vliv i na mé blízké a přátele. Jak řekl perský básník Rúmí: „Včera jsem byl chytrý, takže jsem chtěl změnit svět. Dnes jsem moudrý, tak měním sebe.“

Co považuješ za nejdůležitější?

To je těžká otázka. Myslím, že být za všechno vděčný Bohu je nejdůležitější.

Jaké místo má víra ve tvém životě?

Víra hraje v mém životě velmi důležitou roli a bez ní by podle mě život neměl smysl. Víra dodává velký význam událostem v životě – ve štěstí, smutku, úspěchu nebo neúspěchu. Víra mi občas pomůže uvědo-

mit si nějaké dobré nebo špatné věci, kterým jsem předtím nevěnoval pozornost.

Co si myslíš, že je podstatou víry?

Věřím, že víra je něco vnitřního. Jinými slovy, víru nezískáváme, nýbrž přichází sama o sobě z hloubi člověka.

Mohl bys vysvětlit principy islámu?

V islámu existuje pět hlavních pilířů:

1. Provolání víry.

Víra, že „Není boha kromě Boha; Mohamed je Posel Boží,“ je pro islám zásadní.

2. Modlitba.

Muslimové praktikují modlitbu, a to směrem k Mekce pětkrát denně: před východem slunce, v poledne, odpoledne, po západu slunce a po setmění.

3. Almuzna.

V islámu muslimové přispívají část svého příjmu členům komunity v nouzi.

4. Půst.

Během denního světla ramadánu, devátého měsíce islámského kalendáře, jsou zdraví dospělí muslimové povinni zdržet se jídla a pití.

5. Pouť.

Muslimové, kteří jsou na tom dobře zdravotně i finančně, musí alespoň jednou navštívit svaté město Mekka.

Jaké rozdíly pozoruješ mezi islámem a křesťanstvím?

Myslím, že hlavní rozdíl je v tom, jak je vnímán Ježíš Kristus. V islámu byl Ježíš prorok a posel Boží (podobný Mohamedovi). Bůh stvořil tohoto zázračného proroka a poslal ho, aby vedl Děti Izraele.

Jak ty vnímáš postavu Ježíše Krista?

Osobně věřím, že Ježíš byl prorok poslaný

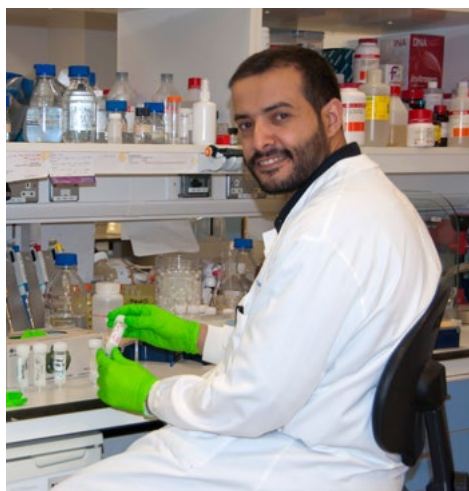
Bohem. Bůh učinil Ježíše speciálním pro-
rokem a vybavil ho jedinečnými schop-
nostmi. Ježíš stále žije a vrátí se na zemi
ve správný čas.

Co různá náboženství rozdělují a co je naopak spojuje?

Myslím, že si lidé někdy vytvářejí vlastní
interpretaci náboženství a kombinují tuto
interpretaci s jinými nesmyslnými myš-
lenkami, které vznikly napříč generacemi.
Takto nasměřované myšlenky nakonec ve-
dou k rozdělení a zvětšování rozdílů mezi
náboženstvími. Na druhou stranu, pokud
někdo půjde hlouběji a pochopí podstatu
různých náboženství, najde hodně společ-
ného.

Proč si myslíš, že je ve světě takové množ- ství konfliktů mezi náboženstvími?

Myslím, že je to způsobeno mnoha dů-
vody: nedostatkem znalostí, politikou,
nedokonalostí médií atd. Mnoho stran
z tohoto konfliktu těží moc a peníze.

A kdy navštívíš Brno?

Myslím, že vaše země je zajímavá, má
pozoruhodnou historii a pěknou příro-
du. Určitě bych chtěl Brno navštívit. Je na
mém seznamu, kam bych se chtěl v bu-
doucnou podívat.

Text i fotografie Miroslav Boudný

*České stopy
v Birminghamu:
Obchodní
dům Selfridges
navržený
ateliérem
Future Systems
vedeným
architektem
Janem Kaplickým
a britskou
architektkou
Amandou Levete*

VE FARNOSTI SE UDÁLO: TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Fotografie bratr Kapistrán

PO STOPÁCH SVATÉHO FRANTIŠKA

V sobotu 21. září se naše malá skupina farníků vydala společně s otcem Didakem na pouť do Assisi. K večeru jsme dorazili na místo ke kostelíku sv. Damiána, kde na nás čekali plzeňští věřící s otcem Dominikem. V kostelíku jsme se zúčastnili nešpor a adorace v italštině, což pro nás bylo velmi silným zážitkem.

Tím začalo naše putování po stopách svatého Františka. Na začátku poutě jsme dostali témata k zamyšlení: „Pane, co chceš, abych učinil,“ „Můj Bůh, mé všechno“ a „Své starosti jsem vložil na Hospodina“. Každý den pro nás kněží sloužili mši svatou, vždy na místě, kde sv. František působil. V průběhu celé poutě jsme tak postupně navštívili baziliku sv. Františka, jeho hrob, hrob sv. Kláry, baziliku Panny Marie Andělské a poustevny La Foresta, Greco a La Vernu.

Když jsme procházeli místy, kde žil a působil sv. František, mohli jsme lépe poznat a pochopit jeho život a také z něj čerpat. Uvědomit si, co Bůh v našich životech znamená. Z každého z těchto míst vyzářoval pokoj a duchovní síla. Mohli jsme zde nalézt odpovědi na naše otázky. To, co se nám zdá ve světě složité a obtížně řešitelné, tady ustoupilo a já osobně jsem pochopila smysl různých životních situací. Zažili jsme samozřejmě mnoho hezkých chvil. V chodbě kostela Panny Marie Andělské, kde stojí socha sv. Františka, mu v ošatce na rukou seděly dvě živé bílé hrdličky.

Byl to týden krásného společenství lidí ze dvou farností. Děkuji otcům Dominikovi a Didakovi za jejich duchovní doprovázení celé naší poutě. V Assisi jsem byla poprvé a doufám, že se tam ještě jednou vrátím.

Pokoj a dobro,

Terezie P.

VÁNOČNÍ NADÍLKA

Letos jsem Vánoce prožila netradičně, a to nejen proto, že jsem je slavila mimo domov – v Keni, kde dobrovolničím. Příprava na Vánoce začala pár dnů před nimi. Středisko ozdobily balóčky, vlaječky a pentle všech barev. Nechyběly také stroměčky. S Marky jsme přidaly i pár sněhových vloček.

Největší přípravy ovšem probíhaly 24. 12. Všichni jsme se chystali na následující den, Štědrý večer se tu totiž slaví až o den později. Odpoledne jsme popřá-

ly krásné Vánoce dětem z oratoře a pak se nám s Markétkou podařilo uniknout z vřavy příprav. Nedaleko nás se nachází ještě jedno salesiánské středisko, Langata, kde jsou naši slovenští přátelé, se kterými jsme se rozhodli oslavit Štědrý večer po československu. Ten večer jsme se opravdu cítili jako doma: na vánoční tabuli nechyběl bramborový salát ani ryba, kapustnice nebo perníčky. Zazpívali jsme si pár koled a pomodlili se v našich jazycích. Atmosféra byla krásná. Snadno jsme si představili,

že za oknem padá sníh. Korunu tomuto večeru dodala půlnoční mše na Upper Hillu, v hlavním salesiánském středisku. Trvala přes tři hodiny, byla naplněna zpěvem, tancem a radostí z narození Ježíška.

Druhý den jsem se probudila plna očekávání, jaký bude Štědrý den na keňský způsob. Dopoledne se konala slavnostní mše, ale jinak se nedělo nic nevšedního. Tak jsme měly s Markétkou aspoň čas na dodělání dárečků pro komunitu (celkově 32). Stihly jsme to taktak, ale stihly. Nevěděly jsme, jestli se dárky dávají pod stromeček či ne, tak jsme vymyslely, že přáníčka pověsíme na okna a uděláme z nich stromečky. Ve zbytku času jsme varily vánoční punč, připravovaly na talířky linecké a udělaly ze sebe dámy.

Večer se nesl ve slavnostní atmosféře: počínaje společnou modlitbou, následovanou večerí, zpíváním českých, slovenských i anglických koled, tanečním vystoupením prenoviců či samotným rozdáváním dárečků. Tento večer jsem dostala dárek i já. Dostala jsem ho od prenoviců – v podobě vděčnosti. Nejedem mi řekl, že to bylo poprvé, co dostal vánoční přáníčko. Jejich vděčnost mě naprosto překvapila a dojala. Ale celý večer byl naplněn radostí a veselím.

Z krásného prožívání vánočních svátků nás vytrhla smutná novina o tom, že jeden kluk, Jacob, můj malý kamarád, se utopil na koupališti plném lidí. Zemřel kvůli lhostejnosti lidí okolo. Vedlo mě to k zamyšlení, zda jsme opravdu takoví? Nezajímáme se o lidi okolo? Jak takoví můžeme být? Vždyť to byl malý klučina, který měl celý život před sebou. Náš Pán si ho vzal k sobě dne 26. 12. a dnes se již raduje v nebi.

Po této události jsem také myslela na všechny kluky, které jsme měli ve středisku. Přemýšlela jsem, co asi právě dělají, jak prožívají Vánoce oni a kolik z nich se k nám v lednu vrátí. Někteří kluci žijí ve slumech a není nečekané, že se přidají do nějakého místního gangu, spí na ulici, berou drogy či pijí alkohol. Proto byl zbytek vánoční doby naplněn modlitba-

mi za tyto mladíčky, aby je Bůh chránil před nebezpečím, aby měli, kde spát, co jíst a pít, kde se umývat a aby je chránil před zlými lidmi.

Chtěla bych poprosit o modlitbu také Vás. Hlavně za Jacoba a jeho rodinu a za děti, které máme ve středisku; za děti, které jsou na ulici; za děti, které berou drogy a nikdo se o ně nestará; za děti, které nejsou milovány. Prosím za modlitbu také

za mou maličkost, abych byla schopna pomoci tam, kde je to nejvíce potřeba, abych byla vnímavá vůči potřebám druhým a dokázala milovat tyto děti takové, jaké jsou.

Mockrát Vám děkuji a přeji krásný a požehnaný nový rok 2020!

Nela Vicherková

PODĚKOVÁNÍ ZA MODEROVANÉ ADORACE

Chtěla bych prostřednictvím Srdíčka poděkovat všem mladým lidem z naší farnosti, kteří společně s bratrem Kapistránem a sestrou Lucií připravují čtvrtetní moderované adorace (většinou každý 3. čtvrtek v měsíci po večerní mši svaté v cca 18.40.)

Adorace má vždy nějaké téma a k němu jsou zaměřeny úryvky z Písma či žalmy. Zveme Ducha svatého, chválíme Pána, děkujeme mu a prosíme nejen za to, co máme na srdci my sami, ale i za těžkosti, které předkládají ostatní, za farnost, církev i za celý svět.

Vždy je nám nabídnuta nějaká aktivita, při jejímž plnění můžeme být Pánu co nejblíže. A Ježíšovy doteky bývají často až dojemné. Vše prolínají písně díky a chval. Adorující vytvářejí krásné, pokojné společenství a na závěr se spojí v kruhu kolem oltáře rukama i modlitbou Salve Regina.

Myslím, že toto společenství je vhodné i pro ty, kteří mají pocit, že se neumí modlit. Mohou jen tiše sedět v lavici, poslouchat a učit se rozmlouvat s Bohem.

Vás, kteří jste moderovanou adoraci ještě neprožili, zvou: nenechte si ujít toto VÝJIMEČNÉ SETKÁNÍ S JEŽÍŠEM.

J.K.

FARNÍ ROK 2019 V ČÍSLECH A SROVNÁNÍ S ROKEM 2018

Počty udělených svátostí, účastníků farních společenství a kurzů Alfa

	2018	2019
křty	42	56 (z toho 2 dospělí)
svatby	3	5 (a další přípravy těch, kteří uzavírali svátost manželství jinde)
první svaté přijímání	16	12
biřmování	10	2
doprovázení zemřelých	24	17
děti a spolča		téměř 120 členů
účastníci kurzů Alfa		20, z nichž vzešlo 5, možná 6 zájemců o křest

Loňské nedělní sbírky

... z toho	
Halěř sv. Petra	30 760 Kč
Misie	34 850 Kč
Charita	56 500 Kč
Bohoslovci	24 100 Kč
Pomoc lidem na Blízkém východě	52 245 Kč
Církevní školství	29 000 Kč
PULS	135 800 Kč

Některé náklady farnosti za rok 2019 (odměny varhaníkům se platí z intencí)

plyn (kostel i fara)	100 200 Kč
elektřina (kostel i fara)	66 960 Kč (30 000 Kč za faru platí komunita)
voda (kostel i fara)	25 456 Kč (10 980 Kč platí komunita)
ozvučení	126 420 Kč (60 000 Kč darovala komunita)

Za informace děkujeme otci Ignácovi.

Brněnská diecéze v číslech

Při nedělní anketě mezi účastníky bohoslužeb se nahlásilo v diecézi 74 584 osob. Odhadujeme, že pravidelně na mše v Brněnské diecézi chodí 93 230 lidí (součet + koeficient nepřítomných a nesečtených).

Brněnská diecéze	2009	2014	2019	2014→2019	2009→2019
účastníků ankety	95 980	85 442	74 584	87,3 %	77,7 %
odhad pravidelných návštěvníků	119 975	106 803	93 230		

V roce 2019 se ankety zúčastnilo 87,3 % (ČR 87,3 %) oproti roku 2014 a 77,7 % (ČR 80,3 %) v porovnání s rokem 2009.

Martina Jandlová, tisková mluvčí Biskupství brněnského

DŽASTYN PORADNA ANEB PTÁME SE BRATRŮ FRANTIŠKÁNŮ: O POSTU

Když se vysloví slovo půst, asi se nám automaticky v mysli vybaví především půst páteční a půst „přísný“. Oba tyto posty Církve drží jednak jako připomínku utrpení, které za nás Pán podstoupil, aby zahladil naše viny i viny všech lidí, z čehož plyne, že půst je i pokáním za naše osobní hříchy i za hříchy světa. Vzhledem k tomu, co všechno se ve světě (i v nás samotných) stalo a děje, je toto naše pokání obětí nicotná, spíše symbolická. Přesto je však potřebná, protože nám připomíná naši odpovědnost za naše myšlenky, slova a skutky, odpovědnost za to, jak žijeme život, který nám Bůh daroval a svěřil.

Půst páteční i přísný se drží od půlnoci do půlnoci. V pátek to tradičně je půst od masa teplotekrných zvířat (tedy

kromě masa ryb), při postu přísném navíc omezujeme i množství jídla – jenom jednou za den, zpravidla v poledne, se najíme dosyta, ostatní jídla mají být malá. Přísný půst je pro nás závazný od dovršení 18. do započetí 60. roku a nevztahuje se na lidi těžce fyzicky pracující, nemocné a na ty, kteří ho z odůvodněných příčin nemohou podstoupit. Co se týká pátečního postu, je potřeba dodat, že ti, kdo se stravují ve stravovacích zařízeních (např. školních nebo podnikových jídelnách), kde se jen obtížně v pátek vyhnou konzumaci masa bez zbytečných „obstrukcí“, mohou páteční půst od masa nahradit jiným druhem záporu: odepřením si něčeho jiného, co je nám příjemné (např. dívání na televizi, surfování na internetu nebo podobné

zábavy). Nebo mohou páteční půst od masa nahradit modlitbou alespoň části růžence nebo litanií k Ježíšově Srdci, křížovou cestou a podobně.

Přísný půst na Popeleční středu a Velký pátek ovšem takto „obejít“ nelze. Tolik stručně o „povinných“ pátečních a přísných postech.

Tím vším, co jsem zde zatím o postu uvedl, jsem však v podstatě postu a jeho přínosu pro osobnost člověka neřekl vůbec nic. Půst – a to se týká především postní doby před Velikonocemi ale i Adventu – je účinným prostředkem radikálnější obnovy a proměny člověka, a to obnovy duchovní i tělesné. Křesťané půst nevnalezli, převzali ho. Jednak od Pána Ježíše, z jeho osobního příkladu, ale i od pohanských škol, které měly s účinky postů velmi bohaté zkušenosti. Už několik staletí před křesťanstvím se učitelé i žáci v řeckých a židovských školách nejdříve postili, než začali probírat matematiku, fyziku či filosofii. Měli dobrou zkušenost, že se budou mnohem lépe soustředit, myslet i počítat a dosáhnou tak lepších výsledků. Postili se rovněž sportovci, a to i tři týdny před závody, a pochopitelně volili stravu, která jim pomáhala dosáhnout co nejlepších výkonů. Postili se i lidé nemocní, protože dobře věděli, že postem pomohou tělu k tomu, aby zlikvidovalo a vyloučilo to, co do něj nepaří a co mu škodí (léků moc nebylo a léčení bývalo nákladné). A podobné účinky jako přináší půst našemu tělu, přináší i naší duši. Můžeme se zkusit postit od různých potravin, věcí, činností i nad-

bytečných aktivit a vztahů a posílit náš vztah k Bohu a jeho vůli. A tak nám půst, spojený s modlitbou, záhy odhalí pravou tvář naší bytosti a našeho života: poměrně rychle zjistíme, jak hodně a v čem jsme slabí, na čem všem jsme závislí a čemu svým srdcem nebo tělem otročíme, za čím vším se honíme a co vlastně vůbec nepotřebujeme. A naopak: naše slabosti nám poodkryjí důležité věci a vztahy, které opomíjíme a zanedbáváme. Půst nám pomůže odhalovat, jak jsme sobečtí, slabí, malí a závislí na malichernostech. A budeme-li v postu poctivě pokračovat, začneme vnitřně sílit, staneme se odolnějšími, pravdivějšími k sobě i k druhým, trpělivějšími, chápavějšími, ohleduplnějšími, schopnějšími odolávat různým námahám, trápením, utrpením i třeba pronásledování. Proto mnozí poustevníci a mniši z prvních staletí půst vysoce cenili, často praktikovali a dosáhli cestou postu a modlitby hlubokého poznání, vítězství nad sebou i nad nepřáteli a zlými duchy. Půst je také mocná duchovní zbraň k boji se Zlým a k dosažení Boží pomoci v naléhavých potřebách i k obrácení lidí, na kterých nám záleží, a vyprošováním smíru v našich rodinách, vztazích a míru pro svět.

Podstatou postu je: plně se zaměřit na Boha a jeho vůli, zříkat se všeho, co tomu překáží a následovat Ježíše Krista chudého a ukřížovaného. Proto se např. svatý František snažil víc radovat z chudoby a nedostatku (rád snášel hlad a zimu, spal na kamení, snášel rád křivdy, posměch a urážky, místo chválení

a lichotek). Rád snášel různá strádání a útrapy. A k tomu vedl i své bratry. Jaké bohaté plody jeho krátký Bohu odevzdaný život nese už přes osm staletí, vidíme třeba na tom, kolik poutníků každoročně přijíždí do Assisi a do míst, kde František žil a působil. Bůh skrze něho vykonal mnoho zázraků a obrácení a koná dodnes. Např. svatý Basil Veliký ve svých kázáních stále znovu vyzdvihuje spásné účinky postu pro tělo i duši. Říká například: „Kdyby ovšem všechny národy přijaly radu postit se, chtějí-li vyřešit své problémy, pak by už nic nebránilo tomu, aby na světě zavládl

nejhlubší mír; národy by už nepovstávaly jeden proti druhému a vojska by se nerozsekávala na kupy. Na odlehlých cestách by nečíhali lupiči, ve městech by bylo po udávání a na moři by ubýlo pirátů. Celý náš život by nebyl tolik naplněn úpěním a vzdechy, kdyby se lidé dali vést postem. Půst by všechny naučil vzdát se lásky k penězům, přebytečným věcem a obecně sklonu k nepřátelství...“

Svatý Jan Klimak říká: „Půst staví hráze proudu řeči, konejší neklid, chrání poslušnost, klidný spánek, uzdravuje těla a uspokojuje duše“.

Zpracoval br. Justin

DUCHOVNÍ AKTIVITY

2. 4. od 17. 30 nás čeká zpovědní večer farnosti a moderovaná adorace.

4. 4. se budou mezi 15. a 18. hodinou v Orlovně konat velikonoční dílničky.

5. 4. půjdeme křížovou cestu v přírodě.

10. 4. nás čeká křížová cesta městem.

SRDÍČKO

zpravodaj brněnských římsko-katolických farností Husovice a Soběšice

Vydavatel a místo vydávání: Římskokatolická farnost u kostela Nejsvětějšího Srdce Páně, Brno-Husovice, Vranovská 766/103, 614 00 Brno, IČ: 64327370

Kontakt: sdicko.husovice@seznam.cz

<http://www.farnost-husovice.cz>

Četnost vydávání: **dvouměsíčník**

Ročník, číslo a den vydání: **XXIV, 1/2020, 8. 3. 2020**

Redakční rada: **Miroslav Boudný; Martin Čermák; Veronika Čermáková; Jan Kapistrán Gajdoš, OFM; Ondřej Špetík; Markéta Špetíková (šéfredaktorka)**

Vychází výlučně pro vnitřní potřebu vydavatele. Neprodejné. Neprošlo jazykovou úpravou.

Uzávěrka tohoto čísla byla dne 18. 2. 2020.